

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 872/2565

พนักงานอัยการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โจทก์ นางสาว ว. กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยที่ 2 เบิกความยอมรับข้อเท็จจริงที่จะเป็นเหตุบรรเทาโทษนั้น จะต้องให้ความรู้แก่ศาล อันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา การที่เจ้าพนักงานตำรวจตรวจสอบหลักฐานการโอนเงินจาก ธนาคารเจ้าของบัญชีของจำเลยทั้งสองจนพบการกระทำความผิดของจำเลยที่ 2 กับพวก แม้จำเลยที่ 2 จะไม่เบิกความยอมรับถึงข้อเท็จจริงดังกล่าว ก็ย่อมพิสูจน์ความผิดได้โดยง่าย การ เบิกความยอมรับข้อเท็จจริงของจำเลยที่ 2 เช่นนั้น ไม่เป็นการให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์ แก่การพิจารณา จึงไม่มีเหตุผลโทษให้จำเลยที่ 2

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, 5, 60 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 92 ระบุโทรศัพท์เคลื่อนที่ หมายเลข 09 - 3051 - XXXX ของกลาง นับโทษจำเลยที่ 1 ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดง ที่ อ. 531/2562 (ที่ถูก อ. 534/2562) ของศาลชั้นต้น และเพิ่มโทษจำเลยที่ 2 ตามกฎหมาย จำเลย ทั้งสองให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 1 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษต่อ และจำเลยที่ 2 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์อ้างเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (3), 60 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำคุกคนละ 1 ปี เพิ่มโทษจำเลยที่ 2 หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 1 ปี 4 เดือน ระบุโทรศัพท์เคลื่อนที่ หมายเลข 09 - 3051 - XXXX ของกลาง นับโทษจำเลย ที่ 1 ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ. 531/2562 (ที่ถูก อ. 534/2562) ของ ศาลชั้นต้น จำเลยที่ 2 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน จำเลยที่ 2 ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่ง พิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัย ว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง ดาบตำรวจนพรัตน์ ให้สายลับติดต่อล่อซื้อเมท แอมเฟตามีนจากนายพลหัส และจับกุมนายพลหัสได้พร้อมเมทแอมเฟตามีน 404 เม็ด ดำเนินคดี ในข้อหาร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่าย นายพลหัสให้การ รับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษแล้ว ต่อมาจับกุมจำเลยที่ 1 ดำเนินคดีในข้อหาดังกล่าว จำเลยที่ 1 ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษแล้ว คดีอยู่ระหว่างอุทธรณ์ หลังจากนั้นพัน ตำรวจโทจรัส ดำเนินคดีแก่นายพลหัส นายรัชชานนท์ และจำเลยทั้งสองในข้อหาร่วมกันฟอกเงิน ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษนายพลหัสแล้ว สำหรับจำเลยที่ 1 ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษฐาน ร่วมกันฟอกเงิน จำเลยที่ 1 ไม่อุทธรณ์ คดีในส่วนของจำเลยที่ 1 จึงยุติไปตามคำพิพากษาของ ศาลชั้นต้น จำเลยที่ 1 เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่ง ผูกไว้กับโทรศัพท์เคลื่อนที่ หมายเลข 09 - 4812 - xxxx ส่วนจำเลยที่ 2 เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝาก ออมทรัพย์ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งผูกไว้กับโทรศัพท์เคลื่อนที่ หมายเลข 09 - 3051

- xxxx คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 ว่า จำเลยที่ 2 กระทำความผิดฐานร่วมกันฟอกเงินตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 หรือไม่ เห็นว่า หลังจากนายพลหัทธฤกษ์ถูกดาบตำรวจ นพรัตน์จับกุมดำเนินคดีในข้อหาร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่าย นายพลหัทธฤกษ์ให้การเกี่ยวกับเรื่องที่สายลับโอนเงินค่าเมทแอมเฟตามีนให้แก่นายพลหัทธฤกษ์ไปยังบัญชีของจำเลยที่ 1 รวม 3 ครั้ง โดยครั้งแรกนายพลหัทธฤกษ์ให้การในฐานะเป็นผู้ต้องหาในคดีที่ถูกจับกุมเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2561 และครั้งที่ 2 กับครั้งที่ 3 ให้การในฐานะเป็นพยานและในฐานะเป็นผู้ต้องหาในข้อหาร่วมกันฟอกเงินเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2562 และวันที่ 20 กันยายน 2562 ตามบันทึกคำให้การของพยานและบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาซึ่งทั้งสามครั้งนายพลหัทธฤกษ์ให้การมีความสอดคล้องตรงกันว่า วันเกิดเหตุสายลับโอนเงิน 10,000 บาท ให้แก่นายพลหัทธฤกษ์ไปยังบัญชีของจำเลยที่ 1 จากนั้นนายพลหัทธฤกษ์โอนเงิน 11,000 บาท จากบัญชีของจำเลยที่ 1 ไปยังบัญชีของจำเลยที่ 2 เป็นค่าเมทแอมเฟตามีน แล้วจำเลยที่ 2 โอนเงิน 3,000 บาท จากบัญชีของจำเลยที่ 2 กลับคืนไปให้นายพลหัทธฤกษ์ในบัญชีเดิมเพื่อเป็นค่าตอบแทนผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน ส่วนนายรัชชานนท์ให้การ 2 ครั้ง ในฐานะเป็นพยานและในฐานะเป็นผู้ต้องหาในข้อหาร่วมกันฟอกเงินเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2562 และวันที่ 12 กันยายน 2562 ซึ่งทั้งสองครั้งนายรัชชานนท์ให้การมีความสอดคล้องตรงกันว่า วันเกิดเหตุมีการโอนเงิน 7,000 บาท เป็นค่าเมทแอมเฟตามีนไปยังบัญชีของนายรัชชานนท์เพื่อซุกซ่อนไว้ แล้วจำเลยที่ 2 จะไปเอาคืนในภายหลัง แต่นายรัชชานนท์ถอนเงินออกจากบัญชีดังกล่าวไปใช้จนหมดเป็นเหตุให้จำเลยที่ 2 ไม่พอใจ สำหรับคำให้การครั้งแรกของนายพลหัทธฤกษ์ดังกล่าวนั้นส่งผลให้นายพลหัทธฤกษ์ดำเนินคดีในข้อหาร่วมกันฟอกเงินในเวลาต่อมา โดยเมื่อนายพลหัทธฤกษ์ดำเนินคดีในข้อหาร่วมกันฟอกเงิน นายพลหัทธฤกษ์ให้การรับสารภาพและศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษแล้ว นอกจากนี้ยังได้ความว่า นายพลหัทธฤกษ์เกี่ยวพันเป็นพี่ชายของนายชยพล คนรักของจำเลยที่ 2 และนายรัชชานนท์เกี่ยวพันเป็นเพื่อนกับจำเลยที่ 2 ไม่ปรากฏว่านายพลหัทธฤกษ์และนายรัชชานนท์ มีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยที่ 2 มาก่อน จึงไม่มีเหตุที่จะให้การปรักปรำจำเลยที่ 2 หากไม่เป็นความจริง อีกทั้งนายพลหัทธฤกษ์ให้การครั้งแรกในข้อหาเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่าย อันเป็นเวลาหลังเกิดเหตุเพียง 1 วัน และในข้อหาร่วมกันฟอกเงินนายพลหัทธฤกษ์และนายรัชชานนท์ให้การอีกคนละสองครั้ง มีความสอดคล้องตรงกันว่า เงินที่จำเลยที่ 2 โอนไปให้นายพลหัทธฤกษ์และนายรัชชานนท์เป็นเงินค่าเมทแอมเฟตามีน ซึ่งจำเลยที่ 2 ไม่เคยโต้แย้งมาก่อนเลยว่าการโอนเงินดังกล่าวเป็นการใช้หนี้ให้แก่บุคคลทั้งสอง ทั้งหากจำเลยที่ 2 เป็นหนี้นายพลหัทธฤกษ์และนายรัชชานนท์จริง ก็ไม่มีเหตุผลหรือความจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องปกปิดข้อมูลจนทำให้จำเลยที่ 2 ต้องถูกดำเนินคดีในข้อหาร่วมกันฟอกเงินเช่นนี้ การที่นายพลหัทธฤกษ์และนายรัชชานนท์เพิ่งมาเบิกความกล่าวอ้างในชั้นพิจารณาว่าจำเลยที่ 2 เป็นหนี้นายพลหัทธฤกษ์และนายรัชชานนท์จึงต้องโอนเงินดังกล่าวเพื่อชำระหนี้ที่ยืมคืนให้แก่บุคคลทั้งสองนั้น จึงน่าเชื่อว่า เป็นการเบิกความเพื่อช่วยเหลือจำเลยที่ 2 ให้พ้นผิดในคดีนี้เสียมากกว่า คำให้การในชั้นสอบสวนของนายพลหัทธฤกษ์และนายรัชชานนท์จึงเป็นความจริงยิ่งกว่าคำเบิกความในชั้นพิจารณาของศาล และแม้ว่าคำให้การของนายพลหัทธฤกษ์และนายรัชชานนท์ในชั้นสอบสวนจะมีลักษณะเป็นคำขัดทอดของผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยกัน แต่ก็ได้ให้การเพื่อปิดความรับผิดชอบของตน เพียงแต่ให้การในรายละเอียดที่ตนเองประสบมา ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227/1 หาได้ห้ามมิให้รับฟังพยานขัดทอดแต่อย่างใดไม่ เพียงแต่จะต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง และไม่ควรเชื่อพยานหลักฐานนั้นโดยลำพังเพื่อลงโทษจำเลย

เว้นแต่จะมีเหตุผลอันหนักแน่น มีพฤติการณ์พิเศษแห่งคดี หรือมีพยานหลักฐานประกอบอื่นมาสนับสนุน ดังนี้ แม้ไม่มีพยานโจทก์ปากใคร่เห็นขั้นตอนในการโอนเงินเข้าบัญชีของนายพลุห์และนายรัชชานนท์ดังที่จำเลยที่ 2 ฎีกาก็ตาม แต่เมื่อนำคำขัดท้อของนายพลุห์และนายรัชชานนท์มารับฟังประกอบคำพยานโจทก์ปากดาบตำรวจพรรัตน์ผู้จับกุมดำเนินคดีแก่นายพลุห์และจำเลยที่ 1 ในข้อหาร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายจนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาลงโทษนายพลุห์และจำเลยที่ 1 แล้ว และจากหลักฐานการโอนเงินทางบัญชีธนาคารที่ดาบตำรวจพรรัตน์ตรวจสอบมีความเชื่อมโยงถึงเรื่องการโอนเงินในวันเกิดเหตุสอดคล้องตรงกับคำให้การในชั้นสอบสวนของนายพลุห์และนายรัชชานนท์ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ 2 ร่วมกับพวกได้มา ครอบครอง และใช้เงินที่รับโอนมาจากนายพลุห์ โดยรู้ขณะที่ได้มา ครอบครอง และใช้เงินนั้นโดยรู้ว่าเป็นเงินเกี่ยวกับที่นายพลุห์ได้มาจากการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน การกระทำของจำเลยที่ 2 จึงเป็นความผิดฐานร่วมกันฟอกเงิน ที่จำเลยที่ 2 นำสืบว่า จำเลยที่ 2 ได้รับโอนเงินดังกล่าวจากนายพลุห์เพื่อชำระหนี้ค่าพนันฟุตบอลของนายชยพล และจำเลยที่ 2 ได้โอนเงินที่รับมาไปชำระหนี้ให้แก่นายรัชชานนท์นั้น เห็นว่า จำเลยที่ 2 เบิกความกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่มีพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการยืมเงินดังกล่าวมาสนับสนุน จึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟังหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ได้ ส่วนที่จำเลยที่ 2 ฎีกาว่า คำให้การในชั้นสอบสวนของนายพลุห์และนายรัชชานนท์เป็นพยานขัดท้อของผู้กระทำความผิดด้วยกันจะรับฟังมาลงโทษจำเลยที่ 2 ไม่ได้ นั้น เห็นว่า ไม่มีกฎหมายห้ามมิให้รับฟังคำให้การขัดท้อของผู้กระทำความผิดด้วยกัน ทั้งตามคำให้การของนายพลุห์และนายรัชชานนท์ที่ว่าร่วมกระทำความผิดด้วยกันกับจำเลยที่ 2 มิได้เป็นการขัดท้อให้ตนเองพ้นผิดหรือได้รับประโยชน์จากการขัดท่อนั้นแต่อย่างใด ทั้งยังมีพยานอื่นของโจทก์ประกอบ จึงมีน้ำหนักรับฟังได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาลงโทษจำเลยที่ 2 มานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาข้อนี้ของจำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยที่ 2 ฎีกาขอให้ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 เพราะจำเลยที่ 2 เบิกความยอมรับว่ามีการโอนเงิน 11,000 บาท ไปยังบัญชีของตนจริง และจำเลยที่ 2 ได้โอนเงิน 3,000 บาท ไปยังบัญชีของจำเลยที่ 1 และโอนเงิน 7,000 บาท ไปยังบัญชีของนายรัชชานนท์จริง ย่อมเป็นคำรับที่เป็นประโยชน์แก่การพิจารณาของศาล นั้น เห็นว่า เหตุบรรเทาโทษเพราะจำเลยที่ 2 เบิกความยอมรับข้อเท็จจริงนั้นจะต้องให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา การที่เจ้าพนักงานตำรวจตรวจสอบหลักฐานการโอนเงินจากธนาคารเจ้าของบัญชีของจำเลยทั้งสองจนพบการกระทำความผิดของจำเลยที่ 2 กับพวกคดีนี้ แม้จำเลยที่ 2 จะไม่เบิกความยอมรับถึงข้อเท็จจริงดังกล่าวก็ย่อมพิสูจน์ความผิดได้โดยง่าย การเบิกความยอมรับข้อเท็จจริงของจำเลยที่ 2 เช่นนั้นไม่เป็นการให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา จึงไม่มีเหตุผลโทษให้แก่จำเลยที่ 2 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ไม่ลดโทษให้จำเลยที่ 2 จึงชอบแล้ว ฎีกาข้อนี้ของจำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษายืน

องค์คณะ

รักเกียรติ วัฒนพงษ์ · อุทัย โสภโชนิต · เสรี ศิริมังคละ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/872/2565>